

komme dertil, og at de kan blive transporteret dertil også af hensyn til farlige skoleveje.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan det forhold, at en gruppe får nye muligheder, nemlig et friere valg af folkeskole, betyder, at en anden gruppe skal straffes, for ellers må logikken i ordførerens ræsonnement være, at alle de, der har valgt en friskole i dag under de givne regler, skal blive ved med at have befordringsgodtgørelse, og det er jo ikke sådan, forslaget er.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg takker for indførelsen i traditionerne på skoleområdet. Jeg vil dog alligevel have lov at drage i tvivl, om befordringstilskud til friskolerne er en hundredårgammel tradition; men lad det nu ligge.

Situationen er jo den, at der er et frit valg også i dag, men der er ikke en total ligestilling af de to skoleformer, for var det tilfældet, så skulle fru Margrethe Vestager jo allerede, da hun selv var undervisningsminister, have indført, at statstilskuddet, det samlede offentlige tilskud til friskolerne, var identisk med det gennemsnitlige forbrug, der var i folkeskolen.

Det har man ikke valgt, og det antager jeg at man ikke har valgt ud fra en betragtning om, at man anerkender, at vi har ét gratis tilbud, som samfundet stiller til rådighed for barnet og forældrene, og det er den lokale skole. Vælger man anderledes end dette valg, medfører det en egenbetaling, og det har det jo så gjort ifølge en århundredgammel tradition.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager for et sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er muligvis klædeligt, det er jo så en smagsag, at lade, som om man bliver belært, men det skal jeg ikke tage stilling til.

Nu ved Venstres ordfører jo godt, hvad der er grundene til de betalingsordninger, vi har, nemlig bl.a. at ligestille dem, der vælger friskole, uanset hvor de bor i forhold til den friskole. Indtil man introducerede et friere valg af folkeskole, har det været sådan, at man gav en befordringsgodtgørelse, sådan at folk var friere stillet af hensyn til den egenbetaling, der var.

Derfor er det fuldstændig uforståeligt for os, hvorfor det, at man introducerer en mulighed

for én gruppe, betyder, at man skal ødelægge muligheder for en anden gruppe, og det er især uforståeligt, når vi kan se, hvor ujævnt det vil ramme, og hvor meget det risikerer at gå ud over skoler i tyndt befolkede områder. Man skulle tro, at også Venstre fandt, at det var meget vigtigt, at der var et bredt skoletilbud til de mennesker, der vælger at bosætte sig der, og jeg tror, der er bred enighed i Folketinget om, at vi ønsker, at folk også skal kunne bosætte sig der.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan Det Radikale Venstre ser på det lovforslag, det er jo helt legitimt at have den opfattelse.

Jeg har dog imidlertid den opfattelse, og det har Venstre også, at det må virke besynderligt på den forælder, der benytter sig af frit valg inden for folkeskoleområdet, at man der ikke kan få befordringsgodtgørelse, men at man kan, når man vælger friskolerne.

Skulle man følge fru Margrethe Vestagers ræsonnement, skulle det jo være sådan, at man skulle indføre befordringsgodtgørelse, også for så vidt angår folkeskolen. Der må jeg bare sige, at det skridt er vi ikke villige til at tage i Venstre, for de midler, vi bruger i folkeskolen, vil vi målrette til at bruge på øget faglighed, på, at de unge mennesker får en kvalitet med sig, som de kan bruge til at komme videre i ungdomsuddannelsessystemerne, således at vi kan nå op på en højere frekvens af unge, der får en uddannelse.

Det er helt afgørende for os, at vi bruger de flere midler til folkeskolen til at understøtte fagligheden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, så vidt jeg kan se. Hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Vi har nu to gange fået den forklaring, at alle de mange penge, man sparer på forskellige områder, skal bruges på folkeskolen.

Dem ser vi selvfølgelig frem til i folkeskoleforhandlingerne at være med til at udmønte, men hvis man læser regeringens finanslovforslag, så er den samlede investering i uddannelsessektoren faktisk kun 10 mio. kr. Så der er sådan set et overforbrug af besparelser rundt omkring. Men nu tilbage til lovforslaget.